

Het Sophianum is zeker geen reisbureau

Reizen naar verre oorden, stages over de grens en buitenlandse verhalenvertellers op school. Het Sophianum in Gulpen en Nijswiller wordt steeds internationaler.

Door Monique Evers

GULPEN/NIJSWILLER ■ Ouders zeggen hem wel eens: het Sophianum lijkt wel een reisbureau. Maar zo is het volgens Jo Reijnders, coördinator Europese leeromgeving/Internationalisering, beslist niet. Oké, de leerlingen kunnen naar Canada, Noorwegen en Roemenië maar dat zijn zeker geen feestreizen. Want deze reizen hebben inhoud en worden grondig voorbereid tijdens heel veel lessen.

„Neem de Roemenië-reis. Bij geschiedenis behandelen de leerlingen het communisme. Bij aardrijkskunde leren ze hoe ze kunnen zien wat er nog over is uit die tijd. Bij beeldende vorming kijken ze naar de architectuur en bij Engels wordt de taal flink opgevijzeld want in Roemenië praten ze Engels met hun leeftijdsgenoten. Allemaal vóórdat ze op reis gaan”, legt Reijnders uit. „De reis staat niet meer op zich maar is dus gekoppeld aan de lessen.”

In Noorwegen staat de natuur centraal en in Canada draait het om de multiculturele samenleving en klimaatverandering. Reizen ver weg, maar ook dicht bij huis. Zo reisde de derde klas van het atheneum vorige maand naar Freigericht in Duitsland en werkten vmb-leerlingen een paar dagen samen met jongeren uit Aken en Eupen aan een internationaal kunstwerk.

Reijnders: „Onze leerlingen krijgen later allemaal te maken

Tuup vertelt in het Engels een verhaal aan de leerlingen van het Sophianum in Gulpen. foto Johannes Timmermans

met de internationale wereld. Soms heel dichtbij, denk aan de regels die in Brussel gemaakt worden, maar soms ook omdat ze een baan krijgen ergens in het buitenland.”

Niet alleen gaan de leerlingen van het Sophianum op reis, ook komen de scholieren uit het buitenland hier naar toe. En er zijn correspondentieprojecten waarbij leerlingen msn-en met leeftijdsgenoten uit andere landen. Het Sophianum stimuleert korte stages en besteedt extra aandacht aan talen”, zegt Reijnders. „Het Duits en het Frans is

flink opgewaardeerd. Leerlingen kunnen certificaten halen om aan te kunnen tonen welk niveau ze hebben.”

Voor uitwisselingen in de buurt hoeven de ouders meestal niet de beurs te trekken. En voor verre reizen probeert de school wat subsidie te krijgen, zodat de kosten worden gedrukt en heel veel leerlingen meekunnen.

Het Sophianum grijpt bijna elke kans aan om de jongeren in contact te laten komen met het buitenland. Gisteren nog bezochten vijf gastvertellers de school om in het Nederlands,

Duits en Engels de leerlingen verhalen te vertellen. Die gastvertellers zijn begin november altijd op een festival in Aken. Reden voor het Sophianum om elk jaar weer een groepje naar Gulpen te halen. Want jongeren kunnen nooit genoeg met andere culturen in aanraking komen, vindt Reijnders.

En met al die internationale activiteiten op school, de laatste twintig jaar steeds meer, had het Sophianum een aantal jaren geleden behoefte aan wat meer structuur. „Wij zijn met twintig andere scholen in Ne-

derland een zogenoemde ELOS-school geworden: Europa als Leer-Omgeving in Scholen. In het begin pakte iedere school die internationalisering anders aan. Nu hebben we met z'n allen vaststaan wat de doelstelling is, wat er aan het eind van het traject bereikt moet zijn. En dat kun je toetsen. Nu is ELOS een kwaliteitslabel”, zegt Reijnders die samen met vier andere collega's de internationalisering op school vorm geeft.

En op die manier moet een uitwisseling meer worden dan alleen een feestweek.